

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Jahrbuch für das Oldenburger Münsterland

Vechta, Oldb, 1969-

Gesina Lechte-Siemer: Di smoachtiche Fugel

urn:nbn:de:gbv:45:1-5285

mi tau, un mien Fäute meßnatt!" Mien Mann heff mi villicht wat utlacht – un mennde: „Dien eiste Tuunscheern-smieten schaßt du woll nie vergäten!" Jao – nu kun hei noch lachen.

Um is dat löterhen nich passeert, at he mit'n Bekannten 'ne Tuunscheern wegg-bröcht heff. Se mößen 4 Stuun' in Sneibüllt liggen, drüffen sick nich röogen. De Famillge har de ganze Eck afsocht, ower de Söhn geef nich nao. De stellde sick at Uppasser an'e Husdör. „Se mööt hier wedder langs kaomen", har he taun Vadder seggt. De Junge kun nich wäten, dat de Twei öwer Kopp in' Snel leegen un al's hörden.

So'n Sneihoop is uk jüst nich warm, wenn'm dor plattnäsig in ligg. De koole Wind har den Jungen nao Stunn' in't Hus dräwen. – Endlik kun de zwei Sneikluuten sick hoch rappeln, dwesk dör de Wisken güng dat af nao Hus. Dat was wiet nao Middernacht, at de beiden „Zitterpappeln" vör mi stünn'. –

Do drüff ick lachen! – – Drüm – fleit wat up Ehrensaoke! – För't eiste Maol har ick doch woll dat bättere Deil tau packen krägen van mien Wääp – Wääp!

Seeltersk - Saterländisch

Di smoachtiche Fugel

VON GESINA LECHTE - SIEMER

*Et snäit un koold is 't bute.
An 't Finster kloppet wäl pikk, pikk!
Al wier doo säälge Luude!
Aan Fugel foar dät Finster sitt.*

*Mai aiske smoachtich weesc,
Ferkulumert sitt hi deer un luurd.
Woln him tou freeten reeke,
Di äärme Fugel us beduurd.*

*Dan wäd 't in Foarjier waarmer,
Dät et wier blöit un gräint ap 't Fäild,
Ju Sunne schient wier haager,
Dan toankt hi 't us mäd moonich Läid.*

Di smoachtiche Fugel - der hungerige Vogel, et snäit - es schneit, un koold is 't bute - und kalt ist es draußen, an 't Finster - am Fenster, doo säälge Luude - die selben Laute, mai aiske smoachtich weese - mag sehr hungerich sein, ferkulumert - vor Kälte erstarrt, luurd - lauert, tou freeten reeke - zu fressen geben, äärme - arme, us beduurd - uns bedauert, Foarjier waarmer - Frühling wärmer, blöit un gräint ap 't Fäild - blüht und grünt auf dem Feld, wier haager - wieder höher, toankt hi 't - dankt er es, moonich Läid - manchem Lied.

Kumm ätter

VON GESINA LECHTE - SIEMER

*Soo heemsk un freedelk waas 't bi di,
Ferjiet wät mi soo tait.
Ik toankje di foar disse Tid,
Tou gaau geen ju bloot wai,
Kumm ätter un besäik uk mi.
Kumm ätter, dan ik täiw' ap di.*

*Ju Tid bi di waas fluch un goud,
Wi boalden us moal ut.
Mäd 'n lichtet Haat un frisken Mout,
Geen ik wier ätter Huus.
Kumm ätter un besäik uk mi.
Kumm ätter, dan ik täiw' ap di.*

Kumm ätter - komm nach, heemsk - heimisch, freedelk - friedlich, ferjiet - vergaß, tait - drückt, toankje - danke, tou gaau geen ju bloot wai - zu schnell ging sie nur hin, besäik - besuch, täiwe - warte. Fluch un goud - schön und gut, boalden - sprachen, lichtet Haat - leichtem Herzen, Mout - Mut, geen ik wier ätter Huus - ging ich wieder nach Hause.

Rouse rood

VON GESINA LECHTE - SIEMER

*Saach aan Wänt bi 'n Dons een Wucht,
Moate deermäd donsje.
As 'ne Rouse waas ju fluch,
Waas foar him dät ljoowste Wucht,
Died 't fon Haaten wonskje.*

*Rouse, Rouse, Rouse rood,
Moate mäd di donsje.*

*Un hi donste mäd dät Wucht,
Waas deeruur soo bliede.
Lieten bee naan Dons moor ut,
Älke Dons waas him tou kut,
Moaten bee sik liede.*

*Rouse, Rouse, Rouse rood,
Mai di jädden liede.*

Rouse rood - Rose rot, saach - sah, aan Wänt - ein junger Mann, bi 'n dons een Wucht - beim Tanze ein Mädchen, moate deermäd donsje - möchte damit tanzen, as 'ne - wie eine, waas ju fluch - war sie schön, foar him - für ihn, ljoowste - liebste, died 't - tats, Haaten wonskje - Herzen wünschen. hi - er, deeruur - darüber, bliede - froh, lieten bee naan - lieben beiden keinen, älke - jeder, him - ihnen, mai die jädden liede - mag dich gerne leiden. Melodie: Sah ein Knab' ein Röslein stehn.